

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Festvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

alimoniâ, vel huiusmodi. Vel verbo, vt dicendo, isti sunt boni viri, iniustū est eos persequi, &c. vel omissione: vt quando hi qui potestate funguntur, omittunt eos capere, inquisitore mandante, vel non fauendo inquisitori, & omnestales, ipso facto sunt excommunicati, sicut hæretici, quando scilicet ostendunt vitium suum per aliquem actum exteriorem, vel etiam si omittunt facere, quæ tenentur secundum Archi. in c. quicumquē. de hære. libro sexto. Item fautor est, qui ad requisitionem inquisitoris non reuelat, sed celat, & qui habet iuramentum reuelandi, & non reuelat. Item qui eos associant, visitant, præstant auxilium ad fugiendum opere, vel verbo, fundentes preces pro eis ne puniantur. intellige omnia supradicta, quando scienter faciunt, & sunt omnes excommunicati. per capitulum. vt inquisitionis. de hæreti. libro sexto. §. prohibemus. supra, Excommunicatio nona & decima. Vide Tabul. Excommunicatio §. casu 4. §. 8. Fauere etiam criminosis hominibus, sine culpa esse non potest, quum illis audaciùs peccadi præstetur occasio.

FOEMINA.

FOEMINA ingrediens religionē, potest tonsurari. nec obstat c. vxoratus de conuer. coniug. quia consuetudo eam excusat. Illud capitulum non loquitur de tonsura, quæ dicitur clericali, sed de ea, quæ fit vsque ad aures capillos incidendo, & hoc prohibetur mulieribus volentibus in seculo remanere. c. si qua mulier. 30. distin. De ingredientibus verò religionem, loquitur glo. in clem. attendentes. de stat. reg. & eas nititur saluare ob consuetudinem, remanentes verò in seculo, si tonsurantur ex superstitione, vel alio malo fine, mortaliter peccat. per c. quicumquē. distin. 30. vbi dicitur anathema sit. secus quando faceret ex necessitate aliqua, vel leuitate: quia c. quicumquē. intelligitur secundum Archid. ibi. quando ex superstitione faciunt, vel alio fine malo, qui sit mortalis.

2 FOEMINA s prohibetur vt veste virili. in d. c. si qua mulier, & prohibetur non tanquam mortale de se, sed si hoc facit malo fine, qui sit peccatum mortale, vt scilicet licentiùs vacet libidini, & huiusmodi. tūc mortaliter peccat: & econuerso, si vt veste muliebri vtatur eodē modo. Etiam propter scidalum posset esse mortale, à quo quilibet cauere semper tenetur.

3 FOEMINA s prohibetur primo prædicare. in c. mulier. dist. 32. & docere publicè, quauis monialis in suo capitulo possit exhortationem facere sedendo. Secundò, audire confessiones, & alijs benedicere. in c. noua. de penitent. & remis. Tertiò, tangere vasa sacra & sacratas palas. capi. sacratas. 23. distincio. quamuis Caiet. dicat, quòd post primam lotionem possunt tangere, & repetiatur supra corporale. Quarto, incensum circa altare deferre. de consecra. distincio. 1. capitulum. vestimenta. Quintò, accedere ad altare, & ministrare presbytero, vel intra cancellos stare. capitulum. de cohabitation. clericor. & mulier. Sexto, exercere actum alicuius ordinis. in dicto capitulo. noua. iudicis, seu magistratus officium gerere, nisi in casibus, de quibus glo. in §. 1. decima. quinta quæstio. tertia. Septimò, postulare, vel procurare, nisi in propria causa, vel suorum. in dicto. §. 1. Octauò, testificari vel trahi ad iudicium causa ferendi testimonium contra eius voluntatem, in his quæ in iure non exprimentur. Nonò, accusare, nisi in certis casibus, de quibus in dicto §. 1. & multa alia prohibentur feminis propter sexus infirmitatem, & facilem peccandi occasionem, quæ etiam nec detrudi pro aliquo debito, vel incarcerari possunt.

FESTVM SIVE

Feria.

FESTA secundum Ar. floren. 2. par. tit. 9. c. 7. dicuntur ferie, cò scilicet quod præstant vacationem ab his, quæ in foro iudiciali agi cõsueuerunt **2** FERIARVM quædã sunt repentina, quædã tēporanea, quædam solennes.

lennes. Temporanea pro colligendis fructibus dantur tardius, & citius, secundum diuersas regiones. in c. conquestus. de feri. & in his non potest esse processus iudicialis, nisi de partiu consensu. in d. cap. conquestus in fin. Repentina dicuntur, quia repente dicuntur a solo principe, vt in l. omnes. C. eod. titul. & hoc vel propter aliquam victoriam, vel aliud. Solennes sunt festa instituta ab Ecclesia, vt in d. cap. conquestus. vnde si princeps, vel ciuitas mandant festari aliquem diem sub certa pena, possunt pœnam exigere, sed non ad peccatum obligare, quia ad eos non pertinet festa præcipere. Et his solennibus non sunt iudicia, etiam de partium consensu, quia in honore Dei facta sunt, secundum Pa. in c. fin. de feri. quæ autem per arbitratorem sunt de amabili compositione, possunt fieri in his ferijs. De feri. ca. 1. Talis enim pacis mediator est nec seculare opus exercet.

3 In his etiam solennibus ferijs, appellatio potest interponi, sed prosecutio non potest fieri secundum Bar. in libr. 1. c. eod. titul. possunt etiam fieri omnia, quæ ad pacem pertinent, & pacta, & translationes. Facit cap. 1. de feri. Item quando res celeritatem exigat, semper potest fieri. ff. de damno in fec. libr. 1. Item quando pietas suadet, vt quia causa est miserabilium personarum. in d. cap. conquestus. Item punitiones, & quæstiones circa latrones semper possunt fieri. l. provinciarum. C. eod. titul. Idem quando periculum animarum est in mora. capit. præcipimus. 12. quæst. 1. Idem dicendum de inquisitionibus hæreticæ prauitatis. Item extra iudicialia. vbi cessat strepitus iudicij, maxime si periculum anime imminet. Valent etiam instrumenta facta in talibus ferijs, & actus voluntaria iurisdictionis, vt emancipare, contractus inire, iustitiam facere, seu scribere. & huiusmodi, secundum Pan. in c. si. de feri. Iudex etiam potest absolue, & excommunicare, vbi causæ cognitio non requiritur. in l. actus. C. eod. titul. & quamuis huiusmodi teneant,

tamen facientes peccant, si ex auaritia faciunt, vel dimittant diuina. non autem si ex pietate, vel necessitate, quia sic non violatur festum.

4 **FESTA** introducta in honore Dei in quibus abstinendum est ab operibus seculibus, ex dicto capit. conquestus. & multis alijs c. colliguntur, & sunt hæc, videlicet, Omnes dies dominicales, Natiuitatis Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis, cum duobus diebus sequentibus immediate, Ascensionis, Penthecostes, cum duobus sequentibus diebus, Corporis Christi, quatuor festa S. Mariæ, videlicet Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, & Natiuitatis Ioannis Baptistæ, duodecim Apostolorum, quod ad festa principalia, & non quo ad secundaria, vt est cathedra S. Petri. & Ioan. ante portam Latinam, &c. Stephani, & Laurentij, Martyrum, omnium sanctorum, Inventionis sanctæ Crucis: & hæc vbi obseruari consuetum est.

5 In festis S. Michaelis de mense Septembris, S. Martini, S. Siluestri, Innocentium, Dedicacionis ecclesiæ, & in quibuscunque alijs possumus nos consuetudini patriæ conformare, quia quamuis prædicta sint præcepta, non videntur vbique obseruari. Hæc secundum Caietan. adde etiam illa festa, quæ Episcopus cum clero, & populo duxerit obseruanda, quia in illa diocesi. debent obseruari, non autem quando Episcopus cum clero ordinat contradicente populo ex rationabili causa, secundum Panormitan. in dicto capitul. conquestus. & de consue. d. 3. cap. 1.

6 **FESTA** quæ in iure non præcipiuntur: tamen secundum communem consuetudinem vbique, vel alicubi seruantur, debent sub præcepto seruari, si clarum sit dictam consuetudinem introductam esse non ex deuotione tantum, sed de obligatione præceptorum, quod difficile est scire, & consequenter demortali iudicare, sicut ex consuetudine potest introduci, vt ea quæ sunt de præcepto, non sint

de præcepto, vt patet de tribus diebus rogationum, quæ præcipiuntur in di. 8. conquestus: tamen non seruantur ex consuetudine, & eodem modo de septimana Sancta. Nam consuetudo legem efficit, & obligat etiam in conscientia.

⁷ DE festo S. Martini, & inuentionis S. Crucis, dicit Tabul. quod sunt de præcepto propter cap. 1. de conse. d. 3. & c. crucis ibidem, quæ per consuetudinem non sunt reprobata, sed magis declarata, & huic standum videtur.

⁸ C I R C A principium autem & finem festorum, patriæ consuetudo seruetur. Et licet communiter festum de vespera ad vesperam seruetur: tamē si ars aliqua, vt futoria, vel barbitosoria consuevit à media nocte in aliam mediam noctem celebrare festa, talis consuetudo, secundum Caietan. ibi potest seruari. Concordare videtur Tabul. ibi. §. 15.

⁹ P E C C A T V R in die festo tripliciter, vel omittendo diuina præcepta prout, vel faciendū opus seruire, vel committendo aliquid de prohibitis fieri talibus diebus.

¹⁰ C I R C A primum, omittens missam in die festo de præcepto, & c. mortaliter peccat, si sine rationabili causa facit. & per rationabilem causam intellige omne motiuum rationi cōsentaneum, etiam quod non sit vrgens, dummodò non adsit contemptus, & quando est minus sufficiens, peccatur venialiter. Non enim formaliter agitur contra præceptum, vt si omittatur missa propter seruitium infirmorum, vel pro custodia domus, vel puerorum, & huiusmodi, de quibus infra. vet. Missa. §. 29. 30. Et quia non solum corpore, sed etiam mente præsentem esse debemus missæ in festo: ideo si quis durante missa occupat se mente ad alia cogitanda, vt de mercantia, de venereis, & huiusmodi, aduertenter, & notabiliter, non satisfact missæ, sicut fabulando cum alijs.

¹¹ D I C E R E officium, vel aliā orationem, vel pœnitentiā, ad quæ quis tenetur ex præcepto, dum actualiter

missa dicitur, non videtur satisfact: quia sunt duæ obligationes requirentes mentis attentionem. Nam si vult attendere missæ, non potest officio attendere. Sed posito quod non possit audire, vt quando dicit secreta, an tunc possit quis dicere dictum officium. Caieta. videtur dicere quod potest satisfacere vtrique obligationi, & quod non peccat mortaliter, sicut dum pulsatur organum in missa, quis potest dicere aliquod officium pro illo tempore. Hoc tamen non videtur simile, quia qui dixit psalmum vnum in officio dum pulsatur organum, non tenetur attendere tali pulsationi, sed potest se occupare in alijs, vsque ad tempus, quo dicendus est alius psalmus, & ideo magis teneo cōsumma. Sil. in ver. missa. in fine. vbi dicit, quod audias missam, ad quam de præcepto tenetur, simul eodē tempore non potest dicere horas, & c. quis ibi sunt duæ obligationes, quarum quælibet attentionem, & deuotionem exteriorē requirit. arg. in capitul. ex literis, de proba. cum ibi not. in verb. vices duorum. Audire autem, vel nō, aut si missa propria, vel de mortuis, vel in propria parochia, vel extrā, non cadit sub præcepto. infra, Missa. §. 39.

¹² D I E festo non tenetur quis contri, neque vitatio peccatorum hoc præcepto mandatur, sed solus exterior cultus præcipitur, ideo circumstantia festi, non est circumstantia aliorū peccatorum necessaria, secundum Caietan. ibi. nisi fierent in contemptum festi, tunc enim necessariò hæc circumstantia consistenda esset.

¹³ S E C V N D O violatur per opus seruire corporale, & non mysticum. & dicitur seruire, quia ad hoc seruos deputatos habemus. Hæc enim opera impediunt appellationē hominis ad diuinam, & mortale peccatum inducunt talia opera facta in die festo. Horum autem operum quædam sunt ex suo genere serailia, propria seruis, vt mechanica, & c. arare, fuere, & c. quædam libera, vt artium liberalium exercitia.

vt sonate, legere, scribere, quædam sunt communia liberis, & seruis, vt irinerare, &c.

¹⁴ P R I M A sola opera seruilia prohibentur, reliqua licent: adeo vt etiã opera seruilia, quando transeant in communia, fiant licita. Transeunt autem propter necessitatem corporis, vel animæ, quandoque proprii, vel alterius, vt seruitia infirmiorum, medicorũ, aromatatorũ, & huiusmodi, & propter damnum vitandum, vt quia timentur milites, vel tempestas, & huiusmodi, idco oportet laborare: hoc enim tam seruis, quã liberis incumbit. Quantum verò ad tertium, quatuor ab ecclesia inveniuntur prohibita, quæ opera seruilia non sunt, videlicet aercatum, placitum, iudicium ad mortem, vel penam, iuramentum, nisi pro pace vel alia necessitate, vt in capitul. omnes de feri. De secundo, & tertio, supra dictum est, quod non solum prohibentur (nisi urgente necessitate, vel pietate) sed etiam processus, & sententia annullantur, in dicto capitul. conquesus. ex Caietano, vbi supra.

¹⁵ Q u o ad primum, videlicet mercatum, duo possunt intelligi. Primò, nundinæ, quæ bis, vt semel in anno fiunt secundum diuersitatem terrarum, vel mercata, quæ semel, vel bis, in hebdomada fiunt. Secundò, actum mercandi, scilicet emendi, vel vendendi. Si primo modo intelligas nundinas, standum est cõsuetudini, per quã ius abrogatum est, cum prælati hoc sciant, & tolerent. Si pro actu accipias, in multis attendenda est consuetudo, quæ quasi vbique habet, vt ea quæ dietim consumuntur ad minutum, vt panes, carnes, herbæ, & huiusmodi, passim venduntur, & emuntur, & licitum est, nisi Episcopus aliquid horum prohibeat, vel reprehendat, ex Caieta. supra.

¹⁶ Q u o ad autem ad placitum, excusantur iudices rurales ius dicentes rusticis, secundum quasdam consuetudines suas, ne perdant diurnum laborem eis necessarium ad vitam, cum

pietatis causa hoc fit. De hoc supra. §. 14.

¹⁷ D e iuramento intelligitur iudiciale esse prohibitum, nisi pro pace. vt supra est dictum, §. 14. vt pro causa fidei, quæ etiam diebus festis agi potest, & consequenter iuramentum præstari.

¹⁸ A d cognoscendum peccatum mortale circa festa dantur quædam regulæ, quæ etiam seruiunt in multis alijs. Prima est. Attendatur an quis habuerit voluntatem, seu intentionem violandi festum: quia tunc proculdubio mortaliter egit. Si non habuit intentionem, nec etiam fuit tam negligens, vt non curauerit saltem implicitè de obseruatione festi, non peccat mortaliter, neque in omittendo, neque in committendo, quia non proprie contra præceptum facit. Et ex hoc regula multos à mortali excusabis.

¹⁹ S E C V N D A est, vt quantitatem consideres operis, parum enim pro nihilo reputatur. Ideo laborate parum, vt fuere 20. puncta, & huiusmodi, nõ violat præceptum festi, & dimittendo aliquid missæ: parum, vt est introitus, vel respõsorium, vel simile. Ideo dicit Caieta. ibi, quod recedentes communicato sacerdote ante benedictionem, non peccant mortaliter, quia iam doctrina & sacrificium missæ sunt completa, & non est pars notabilis missæ, quamuis quilibet benedictionem expectare deberet.

²⁰ T E R T I A regula est, vt considerentur causæ excusantes opera facta in die festo, quæ sunt sex. Primò, si opera sunt secundum se ordiuata ad diuinum cultum, vt portare cruces, sonare campanas: si autem non sunt per se ordinata ad diuinum cultum, sed per accidens, vt colere terras, vel adificare domos ecclesiæ, ex hac causa non fiunt licita, vt consuetudo Christianorum testatur, nisi hoc fiat licitum propter paupertatem, & necessitatem alicuius ecclesiæ, de consensu Episcopi, non tamen hoc consulendum secundum Caieta. ibi. Secundò, quando ex pietate fiunt, vt exercere

pro miserabilibus iudicialia, sicut supra dictum est. Alia autem opera pietatis, vt sepelire mortuos, &c. omni tempore fieri possunt. Quæ verò non sunt per se opera pietatis, in tantum sunt licita, in quantum ad pietatem ordinantur, & necessitas exigit, vt dictum est. Tertio, ex necessitate sui ipsius, vel proximi, siue anime, siue corporis, siue reipub. siue damni vitandi. vt quibus supra §. 14. Hi omnes excusantur si audita missa, & vitato scandalo, laborant. Quarto, ex coactione, quando coguntur à superioribus laborare, aliter eis graue malum, vel dampnum, vel malum imminet propter quæ excusantur. Si tamen cogentur ad laborandum in virum, & iniuriam festi, vel Dei, non excusarentur: quia potius quis mori tenetur, quam iniuriam Deo facere. Hoc enim esset sacrilegium. Quinto, ex lucro transitorio, vt in capitulo licet, de feri. siue sit pro captendis piscibus, qui transeunt, siue pro alijs rebus repente occurrentibus, quæ alio tempore haberi non possent, dummodo pars lucri ecclesie & Christi pauperibus detur. vt in dicto capitulo licet, dicitur. intellige quando causa lucri sit: si autem fiat piscatio gratia recreandi non requiritur licentia. Quod autem de lucri parte fiat eleemosina, est consilium, non præceptum, vt dicit Tab. ibi §. 45.

SEXTO, ex hoc, quod corporale opus, exercitium est actus spiritualis, nec est opus seruale, neque ab Ecclesia prohibitum: vnde scribere ad discendum, docendum, consulendum, vel significandum alteri, legere theologiam, philosophiam, & alia, quæ non sunt prohibita, concilia facere, electiones, studere, disputare, & reliqua, quæ ita mentis opera, sunt, vt non ad exteriorem materiam perficiendam sint, licita sunt in festo fieri. Ex hoc excusa peccatores, qui vt addiscant figuras ab alijs tractas pingunt, & puellas, quæ recamaturas faciunt, & addiscant, & qui designant in charitatis, quæ postmodum voluit fabrica-

re vel phantasticantur de fiendis. Deum ex consuetudine generali, vel speciali populi Christiani in aliqua patria scita, tolerata, & non reprehensa à superioribus, vt supra dictum est excusantur multi, vt coqui, tabernarij, nautæ, &c. quia consuetudo potest facere licitum de illicito, & contra quò ad tempus, secundum Caietanum, ibi.

22 QVARTA regula. Cauetas ne iudices opus factum in festo licitum, vel illicitum, ex eo, quod sit, vel non sit mercenariè: quia multa opera possunt fieri in die festo ob aliquam causam de antè dictis, quod si veniale est, potest mercenariè fieri, nec propter hoc redditur seruale: vt diffusè declarat Caietanus. secunda secunda. quæst. 122.

23 QVINTA regula. Licet ad euitandum mortale sufficiat audire missam, & cauere à seruali opere: tamen qui audit tantum missam in festo, reliquum autem tempus totum exponit in ludis venationibus, & huiusmodi, grauitè peccat, secundum Caieta. ibi. in summa, quia quantum in se est festum Christiana ridiculo, exponit, quod maximè tangit viros graues maiores, & dominos.

24 QVANDO transferuntur festa, vt in dominicis quadragesimæ, transferuntur quo ad officium solum, non autem quò ad cessationem ab operibus serualibus, secundum Archidia. Flo. quia Ecclesia statuit ea obseruanda illa die, qua occurrunt.

25 S I Episcopus excommunicet omnes laborantes in aliquo festo, excommunicatio debet intelligi in casibus non licitis, & si exprimat neque etiam in casibus licitis, tunc excommunicatio est nulla: quia continet in tollerabilem errorem, vt supra dictum est. Excommunicatio §. 16. & est contra ius. de feri. cap. si contra. quod præcipere non potest.

26 TABIENA in verb. Caritas. §. 20. dicit, quod quilibet existens in mortali tenetur in die festo saltem semel cõteri de peccatis suis. aliter mortaliter

raliter peccat, & existens in gratia, referre se actualiter in Deum ex præcepto. Sil. verò in verb. dominica. §. 6. tenet contrarium, & rationabilius, ut supra hic est determinatum, ideò sic tenendum, ut etiam Ca. ibi.

27 SABBATVM non est feriandum, ne videamur iudaizare, nisi propter aliquod festum occurrens, ut patet in ca. peruenit. de cons. d. 3. contra quod quidam diebus nostris, sub fitione reuelationis factæ à beata Maria virginæ, efficere volebant.

FEVDVM.

FEVDVM: quia est materia pertinens potius ad forum seculare, quam ad confessores, prætermittit. Si quis tamen voluerit de hoc informari, vadat ad rubricas de feudis, videat summistas in suis locis. An religiosus succedat in feudum, vide Od. in authen. ingressi. C. de sac. sanct. eccle.

FICTIO.

1 FINGERERE aliquid, id est, ostendere dicto, vel facto, quod non est rei veritate, vel speciale peccatum virtuti veritatis oppositum, si ex hac intentione fiat; secundum Thom. 4. sentent. distinct. 4. q. 3. arg. 2. quolib. 2. ad 1. Et potest esse peccatum mortale secundum intentionem fingentis, & nocuum sibi, vel proximo illatum, sicut de mendacio dicitur. infra, Simulatio. §. 1.

2 FICTIO in sacramentis peccatum mortale est, quia sacrilegium committitur, cum fiat notabilis iniuria sacramento, ut cum quis fingit confiteri, vel consecrare.

3 FINGERERE ad aliquid significandum maxime vitæ animæ, non est contra veritatem, & consequenter nec peccatum, sicut quando Christus finxit se longius ire, & ut sæpe faciunt prædicatores: infra Simulatio. §. 1. Non est idem fictio iuris, & præsumptio: quia primum cum veritate stare non potest, secundum verò sic. C. de rei. vx. act. l. vnica.

FIDEIVSSOR.

1 FIDEIVSSOR est: qui alienam obligationem in suam fidem reci-

pit principali tamen manente obligatione. Inst. eod. tit. in prin.

2 FIDEM iubere potest quilibet habens suorum bonorum liberam administrationem: unde mulier non potest pro viro fidem iuberè. ff. ad se. consu. velle. libr. 2. in gloss. neq; etiam pro altero. l. quamuis. ff. ad Velle. nisi in sex casibus, qui ibi ponuntur à Tabul. ibi. §. 1.

3 CLERICVS nullo modo secundum veriorum opinionem potest pro laico fidem iuberè. capitul. 1. eod. tit. & 11. q. 1. can. te quidem in tex. & in gloss. nisi in casu necessitatis, in quo obligaretur subuenire indigentibus. cap. videntes. 1. 2. q. 1. Pro ecclesia tamen, vel pro alio clerico potest, ut inca. 1. eod. titul. & si fidem iubeat obligatur. ca. peruenit eod. titul. tamen de proprio patrimonio, vel redditibus beneficij, quos fecit suos: non autem in præiudicium ecclesiæ, ut limitat Host.

4 FIDEM iuberè non potest religiosus. inc. pe. eod. titul. etiam si esset Abbas, nisi hoc fiat de licentia abbatis, & assensu maioris partis capituli, ut ibid. Non enim habent aliquid proprium de quo possint disponere.

5 HÆRES fideiusoris obligatur, sicut & fideiusor. l. potest accipi. ff. de fideiuss. Et quia successor prælati, non est eius hæres, ideò non tenetur. arg. eorum quæ dicuntur, secundum Hostien. supra, quia non in præiudicium ecclesiæ.

6 SOCRATES promiserat presentare Titium sub pena c. ducentorum: postmodum Titius commisit crimen, pro quo fuit damnatus ad mortem, vel bannitus, & ipse fugit, si Socrates fuit in dolo, vel lata culpa respectu maleficij postea perpetrati, in conscientia tenebitur damno proximi: secus si non fuit in culpa. Talis casus Bononiæ accidit, & ita fuit conclusum, ut not. Tabul. ibi. §. 1. Et est casus in l. sed & si quis rei. ff. si quis cau. in principio.

7 SI reus decapitandus fugiat, qui pro eo fidem iussit, non decapitabitur si non fuit in dolo, sed pecunialiter punietur,